

Allerheiligen/Allerzielen

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL TWEE SLAGROOMTAARTEN VOOR OPA

Normaal gaat Benthe alleen op zondagochtend naar de kerk, maar dit keer gaan ze op een doordeweekse avond. Mama heeft verteld dat het vandaag Allerzielen is. Dan wordt er in de kerk gedacht aan de mensen die gestorven zijn. De familie van Benthe denkt vooral aan opa Wim. Het is nu bijna een half jaar geleden dat hij werd begraven. Benthe mist hem.

Vroeger ging ze tussen de middag vaak bij hem langs om een boterham te eten. Dat kan nu niet meer. Maar soms is het alsof opa toch nog heel dichtbij haar is. Zoals laatst toen ze moest afzwemmen voor haar B-diploma. Alles ging goed maar toen kwam het onderdeel onder- water-zwemmen. Als verstijfd stond ze aan de kant. Tot ze ineens opa Wim voor zich zag. Hij knipoogde naar haar en zei "Toe maar, meisje. Ik weet dat je het kan!" En daar ging ze...

De pastoor leest een stukje voor uit de bijbel. Hij vertelt hoe goed het is om je verdriet met anderen te delen. Om samen herinneringen op te halen aan mensen die er niet meer zijn. Als hij klaar is, blijft het even stil. Benthe kijkt om zich heen. Ze ziet veel bekenden. Allemaal missen ze wel iemand. Juffrouw Trudi is er ook. Aan wie zou zij nou denken?

Achter Benthe zit haar lievelingsnichtje Annette. Sinds opa dood is, ziet ze haar neven en nichten ook een stuk minder. Zo jammer! Op de verjaardag van opa Wim kwam de hele familie altijd bij elkaar. Dan gingen ze met z'n allen slagroomtaart eten en daarna naar het bos. Opa Wim was best wel stoer. In het speelbos roetsjte hij zo met de kabelbaan naar beneden.

Er begint nu iemand piano te spelen en de pastoor leest de namen voor van de mensen die dit jaar gestorven zijn. Als opa's naam gelezen wordt, loopt mama naar voren om een kruisje op te halen. Dat kruisje heeft sinds de begrafenis in de kerk gehangen. Nu mogen ze het mee naar huis nemen. Benthe ziet dat mama tranen in haar ogen heeft. Als ze weer naast haar komt zitten, pakt Benthe even haar hand vast. Mama glimlacht door haar tranen heen. Het is fijn en verdrietig tegelijk om zo samen aan opa te denken.

'Viert opa Wim zijn verjaardag nu in de hemel?', vraagt Benthe als ze de kerk uit lopen. Mama lacht: 'Die zit dan vast met de engelen van een slagroomtaart te smullen. En met oma natuurlijk, die zat al een tijdje op hem te wachten daar.' 'Maar ik denk dat opa Wim ons toch wel een beetje mist,' zegt Benthe. 'Het was altijd zo gezellig met alle neven en nichten.' 'Dat is waar,' zegt mama. Haar gezicht betreft even en klaart dan weer helemaal op. 'Weet je, dan maken wij er toch ook gewoon een feestje van? Dan gaan we op de verjaardag van opa Wim met de hele familie naar het bos, zoals altijd. En daarna bij ons slagroomtaart eten en oude filmpjes draaien van toen hij er nog was. Dan is hij er toch nog een beetje bij!' Benthe rent meteen naar Annette. Dat moet ze vertellen!

's Avonds voordat ze naar bed gaat, kijkt Benthe nog even naar de foto van opa Wim op het dressoir. Er brandt nu een kaarsje voor. 'Welterusten opa,' zegt ze, 'Jij boft maar: binnenkort ben je jarig en dan krijg je twee slagroomtaarten: één in de hemel en één hier bij ons!'